

[Elisabeth Bruun Olesen]

det er fremsat. Dernæst vil jeg anbefale, at man også husker, hvad vi gjorde, før vi fremsatte det. Da indkaldte SF og VS nemlig til et samråd i miljøudvalget, som fandt sted, flere uger før forslaget her blev fremsat. Det er altså ikke et hasteforslag, som vi har kastet ud for at markere os i den miljøpolitiske debat. Det synes jeg var en utrolig underlig bemærkning, som jeg godt vil bede den Konservative ordfører tage i sig igen.

Jeg synes, som det er blevet sagt af andre, at det er fuldkommen malplaceret, som vi hørte det i fjernsynet i går, at EF nu tilsyneladende er på vej til i sin vurdering af denne mærkning at bruge en rapport, som alle tager afstand fra, og hvor de indvendinger, der har været imod den, end ikke er med, en rapport, hvoraf det ikke fremgår, at det er Oliebranchens Fællesrepræsentation, der har betalt den, men der bare står, at det er nogle folk fra Københavns Universitet. Man giver dem en legitimitet, som de slet ikke har, fordi det er en rapport betalt af Oliebranchens Fællesrepræsentation.

Jeg håber meget, at den velvilje, der har været over for forslaget, kan sikre, at der kommer en lovgivning igennem i dette år, så vi ikke skal gå ind i et nyt år, uden at vi har en lovgivning, for i virkeligheden er det så utrolig lidt, vi beder om. Det er jo fuldkommen grotesk, at man ikke må mærke et produkt og sige, hvad det egentlig handler om. Det er jo i virkeligheden et meget beskedent forslag. Hvis vi skulle gå til roden, skulle vi kræve, at mange af disse midler simpelt hen blev forbudt, i alle tilfælde de farligste af dem. Vi burde sige, at grænseværdierne skulle sættes ned. Vi burde sige substitution. Vi burde sige, at Arbejdstilsynets og Miljøstyrelsens regler i langt højere grad skulle overholdes. Det siger vi også, men det har vi ikke sagt i dette forslag. Det begrænser sig til mærkning.

Jeg er måske lidt dum, det ved jeg ikke, men jeg har inderst inde aldrig helt kunnet forstå, hvorfor en bestemt mærkning ikke må stå på et produkt, hvorfor man ikke må skrive, at noget er farligt, og den eneste konklusion, jeg kan drage, er den samme, som hr. Camre drog ved sidste debat om de kræftfremkaldende stoffer. Når man siger, at det er en teknisk handelshindring, er det, fordi man ikke vil have, at det skal kunne bruges i miljødebatten – for at sige det ligeud. Der er

jo ikke tale om en diskrimination af udenlandske produkter og dermed protektionisme, for mærkningen skal trods alt stå på dansk, så jeg kan ikke se andet, end at formålet med denne harmonisering er at lægge låg på medlemslandenes miljøpolitik og prøve at forhindre, at de enkelte lande bryder en fælles front ved at stille strengere miljøkrav, som kunne frygtes at have en afsmittende effekt på de andre lande. For tænk, hvis de italienske arbejdere fandt ud af, at de arbejdede med et stof, som man i Danmark anså for kræftfremkaldende, hvilke regler kunne de så ikke kræve dernede? Det kan kun være derfor, man ønsker at have denne tekniske handelshindring.

Men som sagt, jeg håber meget på, at vi kan komme igennem med dette, og opfatter diskussionen herom indtil nu som meget positiv.

(Kort bemærkning).

Svend Åge Petersen (KF):

Fru Elisabeth Bruun Olesen opfordrede mig ligefrem til at gå på talerstolen. Tak for det!

Men når nu min ordførertale skal forvanskes, kunne man vel egentlig have håbet på, at det enten skete en lille smule elegant eller måske med lidt ironi eller sådan noget. Men ingen af delene var tilfældet.

Jeg skal sige, at jeg ønsker på ingen måde at trække noget af det, jeg har udtalt, tilbage, men jeg skal gerne til ære for ordføreren, fru Elisabeth Bruun Olesen, gentage, hvad jeg sagde i min indledning. Jeg sagde, at man kunne få det indtryk, at det vigtigste for forslagsstillerne er at få markeret sig over for befolkningen. Jeg tror nok, at det hermed er klart, at det ikke er det samme som det, jeg fik skudt i skoene af ordføreren.

(Kort bemærkning).

Lilli Gyldenkilde (SF):

Da jeg er en af forslagsstillerne, føler jeg mig selvfølgelig også truffet af de bemærkninger, der kommer her.

Som fru Elisabeth Bruun Olesen allerede har sagt, hjælper det jo på det, hvis man læser forslaget, og det hjælper i hvert fald, hvis man ser på, hvornår det er fremsat. Og så hjælper det med lidt viden om, hvad vi så-